

nii palju mehi juure fui enne. Sellipärrast läks Albert aastal 1218 ueste Sassa-maale abi otsima, sealt ta leidis ühe würsti Hinrik Buurewin, kes oma rahwaga Maatja-maale läks. Albert otsis Sassa-maalt veel enam abi, aga fui tema palved ei seal palju ei aitanud, siis läks ta sealt Taani-maale, funinga Woldemari juure, kes temale lubas Gestlaestte vasta api tulla.

Seda oega aga, et Albert Sassa maal oli, ei seisnud sõda looniste mite fodu wassa. Wõdega wennade pealik Welfiin ja nimetus würst Hinrik Buurewin olid oma wäedega Harju-maale Gestlaestte vastu minemas, kui kuulda saivad, et Wene suurwürst oma wäega oli Uggemuse tuninad. Siis põõrasid ümber ja läksid üle Ema jõe Wenelaestte vastu. Teine pool Ema jõe, Tartu ligidal oli lohing, ja Wenelaesed pistasid põgenema, senni kui ühe piisuke jõe üle said, kus teine osa nende wäest seismas oli. Teisel pool jõe säedsid Wenelaesed ennast ueste roodu, ja oli neil wäga suur hulk, ööldakse kuusteistküminend tuhat olnud olewad. Sassa wägi, Liivi ja Lätti rahwaga jäid siin pool mää vissas seisma. Uga Liivi ja Lätti rahwas seda suurt hulka nähes, hakas karima, ja pistasid jooksu. Sassa mehed üksi, paat sada meest, jäid wapraste seisma. Wenelaesed hakasid nüüd üle jõe tagasi pipuma, nii pea oga kui mõned olid üle saanud, lastsid nende peale enne kui teised taga järele jõudsid. Nenda viisi ei saanud suur Wene wägi ühitegi

piisuke Sassa hulga vasta ja wõit jää nende fätte. Wenelaesed pipusid nüüd Lätti maale, aga fui neile sõnumed tulid, et Litorahwas Wene-maale tuninud, rutasid nemad jälle koeu poole.

Aastal 1219 sui aaval tuli Taani kuningas Woldemar suure hulga laevadega (ööldakse tuhat viis sada olnud olewad) ja hulk sõameestega Gestlaestte lin, nimega Lindanija (wana rahwas ütlewad, seal Linda Kalevi poea ema, teda olle imetanud) sciib, tulid Taanlaesed maale. Nemad riisusid Lindanija ära, ja hakasid ne findla linna ehitama, seal sehal, mis nüüd Tallinna Toom peäliseks linnaks hüüdakse. Ühel öösel tulid Geslaesed wiest sohost feraga Taanlaestte peale, selle nõuga, et nemad suningat tahsid ära tapa. Aga nemad eksid telgi pooltest ja läksid piisukpi Liitriku telli ja teggid temale otsa. Uga Taanlaesed wõisid neid üsna ära, nenda et peale tuhat Geslaesti seal paigel said ära tapetud ja teised pistasid minema. See jündis Wutnse pääval. Kui nüüd Taani funingas oma findla linna ehk lossi oli walmis ehitnud, jäitis tema muist sõamehi senna, aga läks teistega jälle koeu.

Cel samal aastal tulid Saare-maa rahwas oma wäega Järwa maale. Järwalised, kes ise nüüd ideste rahu nõudsid ja riisti usku tahsid heita, palusid Rijast neile õpetajaid ja sõamehi saata.